pis gigantea. — *e*) N. pr. α) eines Âditja. — β) eines Rakshas VP.² 2,293. — γ) verschiedener Männer. Auch °भट्ट. — 2) f. ई Titel eines Werkes.

दिवाकरमित्र m. N. pr. eines Mannes Harshaṅ. 201.

दिवाकरवत्स m. N. pr. eines Autors.

दिवाकरवरलोचन m. *ein best.* Samâdhi Kâraṇḍ. 93,2.

दिवाकरसुत Patron. 1) m. *des Planeten Saturn.* — 2) f. आ *der* Jamunâ.

दिवाकरोद्योत m. Titel eines Werkes.

दिवाकीर्ति m. 1) *ein* Kaṇḍâla. — 2) * *Barbier.* — 3) * *Eule.*

दिवाकीर्त्य 1) Adj. *a) was bei Tage herzusagen, auszusprechen ist;* n. Bez. *bestimmter Recitationen* oder *Gesänge.* — *b) mit einer bei Tage stattfindenden Recitation versehen.* — 2) m. *ein* Kaṇḍâla in अक्तदिवा°.

दिवागण m. = अहर्गण 2) Gaṇit. Grah. 8.

दिवाचर und °चारिन् (Mân. Gṛhj. 2,12) Adj. *bei Tage wandelnd.*

* दिवाटन m. *Krähe.*

दिवातन Adj. (f. ई) *diurnus.*

दिवातर Adj. dass.

दिवातिथि m. *ein bei Tage kommender Gast.*

दिवादि m. *der erste Theil des Tages, der Morgen* Gaut.

दिवानक्तम् (in der ältern Sprache दिवा नक्तम्) Adj. *bei Tage und bei Nacht* 176,16. Als Nominativ *Tag und Nacht* Bhâg. P. 5,22,5.

दिवानिद्रा f. *das Schlafen am Tage.*

दिवानिशम् Adv. *bei Tage und bei Nacht* 121,18.

दिवान्ध 1) Adj. *bei Tage blind.* — 2) m. *Eule.* — 3) * f. आ *ein best. Nachtvogel.*

दिवान्धकी f. *Moschusratte.*

दिवापति m. *der 13te Monat.*

* दिवापुष्ट m. *die Sonne.*

* दिवाप्रदीप m. *eine Lampe am hellem Tage,* bildlich von *einem Menschen, der verdunkelt wird.*

दिवाभीत m. 1) *Eule* Comm. zu Âpast. Çr. 15, 19,4. — 2) * *Dieb.* — 3) *eine am Tage sich schliessende Blüthe.*

* दिवाभीति m. *Eule.*

दिवाभूत Adj. *hell wie der Tag geworden, — seiend, hell erleuchtet.*

* दिवामणि m. *die Sonne.*

* दिवामध्य n. *Mittagszeit.*

* दिवामन्य Adj. (f. आ) *für Tag gehalten werdend, wie T. erscheinend.*

दिवामैथुनिन् Adj. *bei Tage den Beischlaf verübend.*

दिवारात्रम् Adv. *bei Tage und bei Nacht.* Als Nominativ *Tag und Nacht.*

दिवार्क m. N. pr. eines Fürsten.

* दिवावसान n. wohl fehlerhaft für दिनावसान.

दिवावसु Adj. vielleicht *am Tage herrlich* ṚV.

दिवाशय 1) Adj. *am Tage schlafend.* Nom. abstr. °ता. — 2) m. *das Schlafen am Tage.*

दिवासंचर Adj. = दिवाचर.

दिवास्वपन n. und °स्वप्न (Gaut.) m.n. *das Schlafen am Tage.*

दिवास्वाप m. dass.

* दिवास्वापा f. *ein best. Nachtvogel.*

* दिवि m. = * किकीदिवि, किकिदीवि.

दिविक्षय und दिविक्षित् Adj. *im* oder *am Himmel wohnend.*

दिविगत Adj. *im Himmel weilend;* m. *ein Himmelsbewohner, ein Gott.*

दिविगमन m. *Planet, Gestirn.*

दिविचर Adj. *am Himmel wandelnd.*

दिविचारिन् Adj. dass.; m. *ein Himmelsbewohner.*

दिविज Adj. *im Himmel geboren;* m. *ein Himmelsbewohner, ein Gott.*

दिविजा Adj. *im* oder *am Himmel geboren.*

दिविषत् Adj. *zum Himmel gehend.*

दिविषत्मत् Adj. *am Himmel —, zum H. gehend, himmlisch.* Instr. *himmelwärts.*

दिविषद् Adj. *zum Himmel flehend.*

दिविषद्योनि Adj. *im Himmel den Ursprung habend.*

दिविर m. 1) * = देवर *des Mannes Bruder* Gal. — 2) دبير, *Schreiber* Utpala zu Varâh. Bṛh. S. 87,12. Râǵat. °पति Ind. Antiq. 6,10.

दिविरकिशोर m. N. pr. eines Dichters.

दिविरथ m. N. pr. verschiedener Männer.

दिविश्रित् Adj. *im Himmel den Aufenthalt nehmend.*

दिविषद् 1) Adj. *im Himmel wohnend* Mân. Çr. 1,1,2. — 2) m. *ein Himmelsbewohner, ein Gott* Bâlar. 220,20. Prasannar. 133,18. — 3) *Planet* Gaṇit. Pratjabd. 27.

दिविषद्घन् m. *der Luftraum* Daçak. 3,10.

दिविष्टम्भ Adj. *auf den Himmel sich stützend.*

दिविष्टि f. *Andacht, Andachtsübung, Feier.* Gewöhnlich Loc. Pl.

दिविष्ठ 1) Adj. (f. आ) *im Himmel seinen Aufenthalt habend.* — 2) m. *ein Himmelsbewohner, ein Gott.*

दिविसद् Adj. = दिविषद् 1).

दिविस्थ Adj. = दिविष्ठ 1).

दिविस्पृश् und °स्पृशत् Adj. *an den Himmel rührend,— streifend, zum H. dringend.*

* दिवी f. *eine Ameisenart.*

दिवीजक m. N. pr. eines Sohnes des Lambodara VP. 4,24,12. इवीलक v. l.

दिवीश m. *Herr im Himmel.* Pl. Bez. der Âditja, Vasu und Rudra Hemâdri 1,350,10. 11.

* दिवोकस् m. = दिवौकस् 1) 3).

दिवोजा Adj. *vom Himmel stammend.*

दिवोदास m. N. pr. verschiedener Männer. Auch Pl.

दिवोदासेश्वर n. Name eines Liṅga.

दिवोदुह् Adj. *vom Himmel milchend.*

* दिवोद्रवा f. *Kardamomen.*

दिवोरुच् Adj. *vom Himmel leuchtend.*

दिवौकःपति m. Bein. Indra's Prasannar. 144,16.

दिवौकस् m. 1) *ein Himmelsbewohner, ein Gott.* — 2) *Planet* Gaṇit. Bhagrah. 3. — 3) * *Cuculus melanoleucus.* — 4) * *Biene.* — 5) * *Antilope.* — 6) * *Elephant.*

दिवौकस m. = दिवौकस् 1).

* दिव्य्, दिव्यति *nach dem Himmel ein Verlangen haben.*

दिव्य, दिविस्पृश् 1) Adj. (f. आ) *a) himmlisch* (Gegensatz *irdisch*), *den Himmel —, die himmlischen Erscheinungen betreffend* MBh. 5,48,99. — *b) göttlich* (Gegensatz *menschlich*). — *c) wunderbar, magisch* MBh. 3,287,19. 290,7. — *d) himmlisch schön, prachtvoll, prächtig* 131,15. — 2) m. *a) ein best. Thier* Varâh. Bṛh. S. 88,9. — *b)* * *Gerste.* — *c)* * *Bdellion.* — *d)* N. pr. verschiedener Männer. — 3) f. दिव्या *a)* * *Emblica officinalis.* — *b)* * *Terminalia Chebula.* — *c)* * *Asparagus racemosus.* — *d)* * *grober Kümmel.* — *e)* * *weisses* Dûrvâ-*Gras.* — *f)* * = ब्राह्मी, मङ्कामेदा und वन्ध्याकर्कोटकी. — *g)* * *ein best. Parfum.* — *h)* N. pr. α) einer buddh. Göttin. — β) * einer Apsaras. — 4) n. *a) das Himmlische, himmlisches Gut;* Pl. *die himmlischen Räume.* — *b) Gottesurtheil* 215,22. — *c) Schwur, eidliches Versprechen.* — *d)* * *Gewürznelken.* — *e)* * *eine Art Sandelholz.* — *f)* Titel einer Grammatik.

दिव्यक m. 1) *eine Schlangenart.* — 2) *ein best. Thier,* = दिव्य und घन्वन Varâh. Bṛh. S. 88,18.

दिव्यकट n. N. pr. einer Stadt.

दिव्यकुण्ड n. N. pr. eines Sees in Kâmarûpa.

दिव्यक्रिया f. *Anwendung eines Gottesurtheils.*

* दिव्यगन्ध 1) m. *Schwefel* Râǵan. 13,71. — 2) f. आ *a) grosse Kardamomen* Râǵan. 6,86. — *b) eine best. Gemüsepflanze* Râǵan. 4,148. — 3) n. *Gewürznelken.*